

Primele trei fișe ale acestui **caiet** marchează începutul cunoașterii unei arte pe cât de răspândită, pe atât de necunoscută în complexitatea ei: cinematografia. Ele au menirea și de a deschide sau de a amplifica gustul pentru pictură, fotografie, chiar literatură, pentru dezvoltarea tehnică – pe care cinematografia le omagiază indirect, prin înglobarea de elemente și de principii ale acestora. Pe măsură ce apropierea de exprimările artistice crește, putem discuta despre capacitatea artei de a ne face să privim orice trăim cu ochi entuziaști de copil. Cerul în timpul unei furtuni poate fi pentru noi „cerul în timpul unei furtuni” sau îl putem privi ca pe „un spectacol dinamic de imagini cu fulgere, ce amintește de picturile lui Turner”. Și deja sinapsele ce ne ajută să privim lumea cu o perspectivă mai bogată s-au activat. Ochiul privitorului se educă pentru a vedea mai multă frumusețe, iar viața lui devine nu doar mai ușor de trăit: devine un dar.

Acest **caiet de fișe** este dedicat, din punctul meu de vedere, mai ales celor care nu vor deveni profesioniști ai cinematografiei sau ai artelor, ci spectatori. În epoca pe care o trăim, imaginile (fotografii, videoclipuri, filme, seriale etc.) sunt consumate poate mai mult decât orice altă formă de artă sau de media. Nici nu e nevoie să le cauți, ele te caută pe stradă, în magazine, pe site-uri, pe rețele sociale, pe platforme de streaming, uneori agresiv. E o competiție între ce imagini ajung la spectator primele și o competiție pentru a-i capta atenția pentru cât mai mult timp. Singurul care poate lua decizia este, din punctul meu de vedere, spectatorul însuși. Dacă el va face selecția conștient, dintr-un ocean de imagini, va ști să le aleagă pe cele cu relevanță pentru propria sa viață. Își va întări capacitatea de a face diferența, chiar în mijlocul curentilor, între o perlă artificială și una naturală. Atunci va deveni greu de păcălit sau de manipulat, va avea forța să dea la o parte inutilul. Simțurile și intelectul, antrenate fiind, îl vor sprijini să simtă valoarea unei perle naturale. Și astfel poate ajunge să-și trăiască viața, nu să-l trăiască viața pe el.

Conștienta și selectivitatea în receptarea imaginilor cresc pe măsură ce înțelegem cum funcționează artele vizuale. Fișele au rolul de a înlesni înțelegerea cinematografiei ca artă interdisciplinară și de a ajuta la descoperirea filmelor, în special a celor care au o poveste. Pentru mine, aceste filme sunt un instrument ce declanșează în spectator multiple procese intelectuale și emoționale. Discuția despre un film poate fi prilej de cunoaștere și autocunoaștere, deci un leac pentru boala înstrăinării de noi înșine sau de ceilalți. Cu toate că din punct de vedere tehnologic, avem condiții de a ne apropia mai mult ca niciodată, acest lucru nu echivalează cu a ne apropia mai profund. Să știm cine suntem și să exprimăm ce simțim sau ce gândim, cu respect și demnitate, se învață. Educația artistică ne pune la dispoziție instrumente de expresie diverse, într-o manieră prietenoasă. Iar cu cât ne deschidem către mai multe tipuri de artă, cu atât exersăm flexibilitatea proprie, vindecarea de prejudecăți și de neputințe în comunicare.

Se discută de multă vreme despre importanța educației artistice asupra echilibrului lăuntric al unei persoane care nu va deveni artist profesionist. De aceea, consider că vizionarea îndrumată și discuția despre filme poate avea un impact benefic subtil, dar colosal, asupra celor ce vor deveni medici, informaticieni, ingineri, bucătari, tehnicieni în diverse domenii, antreprenori, funcționari ș.a.m.d. În discursurile celor ce fac parte din echipele unor sportivi se regăsește ideea că cel care va face performanță și va dezvolta capacitatea de a învăța din eșecuri are nevoie să fie educat secundar în domenii complet diferite, eventual artistice. Dincolo de beneficiul pe care îl are asupra stabilității mentale și emoționale, accesarea creativității poate fi vectorul-cheie care să ducă un profesionist la un nivel înalt în domeniul său, prin stimularea de asocieri proprii și prin a-l inspira să-și asume soluții particulare în rezolvarea problemelor. Vă invit pe dumneavoastră, cei care veți deschide lumile din acest **caiet de fișe**, ca vizionarea de filme și discuția despre cinema să fie pretextul unei pauze de la tumulturile ce ne presează din exterior. O pauză în care să celebrăm indirect că o persoană, atunci când e creativă, chiar și în situațiile cele mai banale în aparență, își exprimă, de fapt, unicitatea.

Muțumirile merg către Crăița Nanu, Maria Dobre, Ioana Hanchevici, Claudia Droc, Octavian Dăncilă – pentru entuziasmul și libertatea pe care le-am simțit lucrând împreună cu ei, către artistul grafic Blaroo și Oana Răsuceanu.